

“Para conocer verdaderamente a las personas es necesario reconocerlas: reconocer que cada uno lleva en sí la belleza imborrable de hijo de Dios, en la que se refleja el Creador”.

(Papa Francisco)

paraules del bisbe

HACEN FALTA OBREROS PARA LA MIES

Queridos hermanos:

Además de los Doce, Jesús envió también a otros setenta y dos discípulos a proclamar la llegada del Reino de Dios (cf. Lc 10, 1-12). En el momento del envío, Jesús siente que queda pendiente una inmensa tarea y constata que son muchas las personas que tienen hambre de Dios y esperan el anuncio de una buena noticia: “La mies es abundante”. Hay mucho campo que trabajar, muchas personas y ambientes que evangelizar. Pero —añade Jesús— “los obreros son pocos”. No son suficientes aquellos setenta y dos; serían necesarios muchísimos más para hacer llegar a los hombres la buena noticia del Reino.

También hoy son necesarios discípulos dispuestos a la misión. Si miramos a nuestro mundo, detectamos inmediatamente el vacío de Dios, la pérdida de ilusión del ser humano y la necesidad de anunciar el Evangelio. La mies sigue siendo abundante. Pero también hoy son pocos los obreros, las personas que están dispuestas a renunciar a algo suyo y comprometer su vida al servicio de Cristo. No me refiero a los sacerdotes. Cuando Jesús hablaba de “obrerros” para trabajar en su mies no estaba pensando —según creo— en los curas y las monjas, sino en discípulos que, como aquellos setenta y dos, estuvieran dispuestos a

salir a las calles sin bolsa, ni alforja ni sandalias de repuesto. A veces una lectura clerical de este texto evangélico ha llevado a pensar que lo que Jesús pide son seminaristas, religiosos o sacerdotes. Pero para anunciar el Evangelio lo que hacen falta de verdad son cristianos laicos que sean conscientes del don de su fe y no tengan miedo de proclamarla.

Jesús añadía que estos cristianos comprometidos en la misión eran un don que había que pedir al Padre del cielo: “rogad, pues, al dueño de la mies que envíe obreros a su mies” (v. 2). Por eso, nuestras comunidades no deberían nunca de cansarse de rezar para que en su seno el Padre suscite muchas vocaciones para la misión. Son necesarias vocaciones para el sacerdocio y

la vida consagrada, pero sobre todo necesitamos que se despierte en el laicado la conciencia de la misión. Hacen falta jóvenes, matrimonios, personas del mundo de la cultura o la política, voluntarios que estén dispuestos a gastar su tiempo, a compartir su experiencia de fe y, quizás, a jugarse su fama por anunciar el Evangelio.

En efecto, el obrero del Evangelio sabe que muchas veces tendrá que enfrentarse a la hostilidad del mundo e ir contracorriente, que va “como oveja en medio de lobos” (v. 3), pero tiene también la conciencia firme de que está colaborando con Cristo en el anuncio de su mensaje de esperanza y paz. Es significativo que los setenta y dos “volvieron llenos de alegría” (v. 17). No se trata de una alegría efímera por haber tenido éxito en la misión, sino el gozo interior e indestructible que proviene de la conciencia de haber sido llamado por Jesús a colaborar con Él en el anuncio del Evangelio, una alegría arraigada en la promesa de que —dice Jesús— “vuestros nombres están inscritos en el cielo” (v. 20).

† **Francesc Conesa Ferrer**,
obispo electo de Solsona
y administrador diocesano
de Menorca

la notícia

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Aquest any serà especial i diferent en tots els sentits, tant a nivell personal com a nivell d'Església. El compromís ecumènic es farà més palpable amb l'inici de la fase diocesana i continental del Sínode dels Bisbes, convocat pel papa Francesc per a l'octubre de 2023.

Durant aquests mesos i anys marcats per la pandèmia hem après que els éssers humans necessitem la proximitat dels altres i que el pregar junts ens fa ser més forts davant les dificultats.

Durant la setmana del 18 al 25 de Gener celebren la Setmana per la Unitat dels Cristians. Aquest any han preparat els materials els cristians de Beirut (Líban), els quals viuen en un lloc en

constant conflicte i perill, fins i tot de mort. La seva condició de creients els fa més segurs, més fidels, a l'hora de treballar per als seus germans.

El lema que ens proposen és de l'Evangelí segons sant Mateu 2, 1-12 i en destaquen una frase: “Hem vist la seva estrella a Orient, i hem vingut a adorar-lo.” Consider que la idea principal és que l'estrella apareix com un do, com a signe de la presència de Déu entre nosaltres. Hem de posar de la nostra part per canviar el món i que la unitat dels cristians sigui possible.

Isabel Marqués Barceló
Directora del Secretariat d'Ecumenisme i
Diàleg Interreligiós

Hem vist la seva estrella a Orient, i hem vingut a adorar-lo.

Setmana de pregària per la unitat dels cristians

18-25 DE GENER DE 2022

COOPERACIÓ ECFECCIAL ESPANOLA

COMUNITAT ECUMÈNICA PER LA UNIFICACIÓ DE LES ESGLÉSIES CRISTIANES

Diumenge III de Durant l'Any

Lectura del llibre de Nehemias 8, 2-4a.5-6.8-10

Salm Responsorial 18
R: **Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.**

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 12, 12-30

Germans, Crist és com el cos humà: és un, encara que tinguem molts de membres, ja que tots els membres, encara que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batiats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Si el peu deia: "Com que no som mà, no som del cos", no per això ja no seria del cos. Si l'orella deia: "Com que no som ull, no som del cos", no per això ja no seria del cos. Si tot el cos fos ull, ¿com podria escoltar? Si tot el cos fos orella, ¿com podria olorar? De fet, però, Déu ha distribuït en el cos cadascun dels membres com li sembla. Si tots els membres es reduïssin a un, ¿on seria el cos? Per això els membres són molts, però el cos és un. L'ull no pot dir a sa mà: "No em fas cap falta." Ben al contrari: els membres del cos que semblen més delicats són els més indispensables, els que ens semblen manco nobles, els cobrim amb més honor, els que ens semblen manco decents, els tractem amb una decència que no necessiten els qui ja són decents. Déu ha disposat el cos de tal manera que dona més honor als membres que més en necessiten, perquè ho hi hagi desaccord en el cos, sinó que tots els membres tinguin la mateixa sol·licitud els uns pels altres. Per això quan un membre sofreix, sofreixen amb ell tots els altres, i quan un membre és elogiat, tots els altres s'alegren amb ell. Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formau els seus membres. Dins l'Església, Déu ha posat en primer lloc apòstols, en segon lloc profetes, en tercer lloc mestres, després els qui tenen poder d'obrar miracles, després els qui tenen la gràcia de donar la salut als malalts, d'ajudar els altres, de guiar-los, de parlar llenguatges arcans. No tothom ha de ser apòstol o profeta o mestre. No tothom ha d'obrar miracles, ha de tenir la gràcia de donar la salut als malalts, ha de ser capaç de parlar llenguatges arcans o ha de ser capaç d'interpretar-los.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc 1, 1-4; 4, 14-21
Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut. En aquell temps Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom l'alabava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i trobà el passatge on hi ha escrit: "L'Esperit del Senyor reposa damunt mi, ja que ell m'ha ungit per dur la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor." Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: "Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esclat." "

Lectura del libro de Nehemías

8, 2-4a. 5-6. 8-10

En aquellos días, el día primero del mes séptimo, el sacerdote Esdras trajo el libro de la ley ante la comunidad: hombres, mujeres y cuantos tenían uso de razón. Leyó el libro en la plaza que está delante de la Puerta del Agua, desde la mañana hasta el mediodía, ante los hombres, las mujeres y los que tenían uso de razón. Todo el pueblo escuchaba con atención la lectura del libro de la ley. El escriba Esdras se puso en pie sobre una tribuna de madera levantada para la ocasión. Esdras abrió el libro en presencia de todo el pueblo, de modo que toda la multitud podía verlo; al abrirlo, el pueblo entero se puso de pie. Esdras bendijo al Señor, el Dios grande, y todo el pueblo respondió con las manos levantadas. «Amén, amén». Luego se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra. Los levitas leyeron el libro de la ley de Dios con claridad y explicando su sentido, de modo que entendieran la lectura. Entonces el gobernador Nehemías, el sacerdote y escriba Esdras, y los levitas que instruían al pueblo dijeron a toda la asamblea: «Este día está consagrado al Señor, vuestro Dios. No estéis tristes ni lloréis.» (y es que todo el pueblo lloraba al escuchar las palabras de la ley) Nehemías les dijo: «Id, comed buenos manjares y bebed buen vino, e invitad a los que no tienen nada preparado, pues este día está consagrado al Señor. ¡No os pongáis tristes; el gozo del Señor es vuestra fuerza.»

Salmo responsorial 18
R: **Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios 12, 12-30

Lectura del santo Evangelio según san Lucas 1, 1-4; 4, 14-21

Ilustre Teófilo: Puesto que muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han cumplido entre nosotros, como nos los transmitieron los que fueron desde el principio testigos oculares y servidores de la palabra, también yo después he resuelto escribirte los por su orden, después de investigarlo todo diligentemente desde el principio, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido. En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Nazaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el rollo del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha ungiendo. Me ha enviado a evangelizar a los pobres, a proclamar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista; a poner en libertad a los oprimitos; para proclamar el año de gracia del Señor». Y, enrollando el rollo y devolviéndolo al que le ayudaba, se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos clavados en él. Y él començà a decirles: «Hoy se ha cumplido esta Escritura que acabáis de oír.»

Enviat per alliberar els oprimits

Luc, que ens acompanyarà al llarg de tot aquest any litúrgic, ens concreta, al pròleg, quin és l'objectiu de l'Evangeli: escriure una narració ordenada i ben documentada per donar a conèixer la solidesa de la fe cristiana. Dedicat a Teòfil, que significa amic de Déu, podria anar dirigit a tots els lectors.

Després d'haver passat un temps al desert per meditar com dur a terme la seva missió: revelar que el misteri últim de la vida és Déu que estima tothom, però, especialment, als qui més necessiten rebre una bona notícia. Jesús, ple de l'Esperit i impulsat per ell, va a Galilea per anunciar la bona nova de Déu i després a Natzaret, on s'havia criat. Allà, entra a la sinagoga com havia fet tantes vegades; però, en aquesta ocasió, en llegir el text d'Isaïes, es presenta com a l'Enviat de Déu, ungit per l'Esperit, que ha vingut per portar la Bona Nova als pobres i alliberar les persones de tot el que les esclavitzava i deshumanitzava. La presentació que fa de si mateix, davant tots els qui eren allà i tenien els ulls clavats en ell, és molt senzilla: "Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar".

Jesucrist, idò, ha vingut per alliberar totes les persones, aquest és el seu programa: fer-nos lliures i, alhora, convertir-nos en portadors de llibertat per als altres. Evangelitzar és açò, mostrar Jesucrist a d'altres persones, perquè Ell sani interiorment als afeixugats, mancats d'esperança... i també per fora: oprimits per la violència, cecs, desvalguts... En la mesura que nosaltres sapiguem transmetre la mateixa tendresa de Jesús, amb les nostres paraules i actes, estarem en el bon camí, seguirem les petjades del Mestre i col·laborarem amb Déu per instaurar el seu Regne d'amor aquí, a la terra. Necessitarem, però, fer també experiència de desert per pregar intensament a fi de no desviar-nos de la nostra missió: viure autènticament l'Evangeli perquè, a través nostre, d'altres hi creguin també i descobrixin la vida plena en Jesucrist.

Teresa Jansà

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA
Salms de la 3ª Setmana

DI. 24, Sant Francesc de Sales, bisbe i doctor de l'Església (MO): 2S 5, 1-7. 10 / Sal 88 / Mc 3, 22-30.

Dt. 25, Conversió de sant Pau, apòstol (F): Fets 22, 3-16 o bé: Fets 9, 1-22 / Sal 116 / Mc 16, 15-18.

Dc. 26, Sants Timoteu i Titus, bisbes (MO): 2Tm 1, 1-8 o bé: Tt 1, 1-5 / Sal 95 / Mc 4, 1-20.

Dj. 27, Fèria: 2S 7, 18-19. 24-29 / Sal 131 / Mc 4, 21-25.

Dv. 28, Sant Tomàs d'Aquino, prevere i doctor

de l'Església (MO): 2S 11, 1-4a. 5-10a. 13-17 / Sal 50 / Mc 4, 26-34.

Ds. 29, Fèria: 2S 12, 1-7a. 10-17 / Sal 50 / Mc 4, 35-41.

Dg. 30, IV de Durant l'Any: Jr 1, 4-5. 17-19 / Sal 70 / IC 12, 31-33, 13 / Lc 4, 21-30.

testimonis de fe

¿Por qué crees?

¿Por qué crees en Cristo? La semilla la situarías a finales de los años 50: en la calle de Rector Mort. Arriba de una escalera, siendo niño, conociste por vez primera a Jesús. Lo hallaste en la representación, en forma de crucifijo, de un hombre que sufría... Te enamoraste de esos ojos de padecimiento que te miraban... Expresaban dolor, pero también un rabioso amor hacia ti... Y ese Crucifijo, envejecido, te acompaña aún hoy...

-¿Padre, quién era ese hombre? – preguntabas-

Y tu padre, el primer y espléndido catequista que tuviste, te lo explicó... Teníais, entonces, tiempo... Cuando un problema te producía angustia, tu padre, sí, te leía siempre el mismo texto evangélico: "Demaneu, i Déu us donarà; cerqueu, i trobareu; toqueu i Déu us obrirà; perquè el qui demana, rep; el

qui cerca, troba, i a qui toca, li obren." Jesús iba ocupando, pues, espacios en tu corazón. La Fe es, fundamentalmente, un don de Dios, un inmejorable regalo que, como tal, sin embargo, ha de ser cuidado. El proceso continuó con la Catequesis, con el amor hacia y de la Iglesia, con la ejemplaridad de tantos... Y, esencial, con la fuerza de los Sacramentos. Pero eres creyente también por el intelecto y la razón, la que te susurra la verdad, para ti evidente, de la existencia de Dios. Ese Dios al que descubres en la Naturaleza, en el Universo y en la hermosura de cada acto de amor...

Juan Luis Hernández Gomila

una església que anuncia l'evangeli

Porta d'entrada a l'experiència cristiana (10)

Aquestes setmanes que venen descobrirem les quatre funcions del primer anunci perquè puguis descobrir la seva importància i d'aquesta manera et puguis implicar del tot en la tasca missionera i evangelitzadora de l'Església.

La primera funció del primer anunci és ser la porta d'entrada per accedir a l'experiència cristiana. El primer anunci és una acció comunicativa on tu com a cristià, amb el teu millor testimoni de vida, en un context de diàleg i partint de situacions reals i quotidianes, parles amb amor i humilitat de Jesucrist com el Fill de Déu i Salvador de la humanitat

i, des d'aquest diàleg senzill i sincer, convides a la persona que tens davant a establir una primera o renovada relació amb ell.

Imagina't l'escena. Tens un company, un amic o un familiar que veu la teva manera de viure, com t'ajuda la fe en Jesús a ser cada dia millor, que surts de l'església cada diumenge feliç i content... i ell et demana qui és Jesús per tu i per què tanta alegria. Què li diries? Per on començaries? Què destacaries? Aquestes senzilles paraules dites amb sinceritat i senzillesa són ja un primer anunci, un anunci que ha d'acabar amb

una invitació a obrir el cor a Jesús, al seu amor i al seu perdó. Si el clima que heu creat ho permet podeu tancar els ulls i fer una mica de silenci, pregar junts, demanant a l'Esperit que transformi el cor de qui vol descobrir-lo viu. Així comença tot.

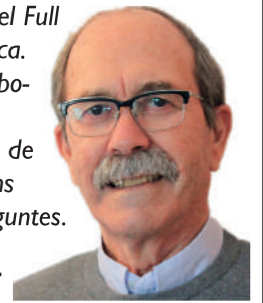

Àrea de l'Anunci

l'entrevista a:

TONI OLIVES

Toni Olives és col·laborador del Full Dominical i del Diari Menorca. Des de fa anys també col·labora amb l'Ecumenisme a la nostra Diòcesi. Amb motiu de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians (18-25 de gener) li fem unes preguntes.

Com i des de quan col·labores amb l'Ecumenisme?

-D'ençà uns anys, entrevistant per aquest Full Dominical a membres de les esglésies evangèlica i anglicana, amb motiu de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.

Cada any quan arriba aquesta setmana d'oració per la unitat dels cristians hi participo, a l'estona de pregària que fem junts uns quants membres de les tres comunitats cristianes a Menorca: anglicana, evangèlica i catòlica.

En quin moment es troba el moviment ecumènic a Menorca?

-Des del Secretariat d'Ecumenisme considero que es fa bona feina. De totes maneres, ens fa falta creure més en l'ecumenisme; creure que la unitat és possible si tots hi posam de la nostra part. No ens podem conformar amb una setmana de pregària, -amb un dia de pregar junts-, hem de fer qualche cosa més, fa falta posar en marxa noves iniciatives.

Quines iniciatives trobaries interessants organitzar?

-«L'ecumenisme és caminar junts, sota la mirada de Déu» són unes paraules del Papa Francesc, a l'audiència als membres de la Delegació de l'Església Evangèlica Luterana Alemanya.

Si hem de caminar junts, fem-ho decidits, sense por, sense prejudicis. Jo proposaria per a la resta de l'any, aprofitar algunes festes com Nadal, Epifania; Pasqua i Pentecosta, -per exemple-, per organitzar algunes celebracions junts o d'altres trobades per tractar temes d'interès comú.

Quines celebracions heu realitzat durant aquesta setmana de pregària?

-Ahir capvespre a l'església de Santa Margarita des Castell, acollits per la comunitat anglicana, vàrem compartir una estona de pregària: anglicans, evangèlics i catòlics. Demanant la llum de l'Esperit Sant perquè ens ajudi a avançar cap a la unitat de tots els cristians.

Toni, alguna experiència enriquidora amb altres confessions cristianes que vulguis compartir?

-En l'Ecumenisme no hem de cercar el retorn d'una confessió a l'altra, sinó que compartint una mateixa fe hem de ser capaços de fer camí junts, per aconseguir el desig de Jesús: «Que tots siguin u, com tu Pare, estàs en mi i jo en tu» (Jn 17,21). En algunes ocasions he participat del culte amb els germans evangèlics i m'he sentit un més entre ells. Si compartim una mateixa fe, no ens podem mirar de reüll o com a estranys, sinó com a germans fills d'un mateix Pare.

Sonia Febrer Romero

agenda

Pregària ecumènica

Dissabte 22 de gener, pregària ecumènica de les confessions anglicana, evangèlica i catòlica, a les 17 h, a l'església Santa Margarita, Es Castell.

Diumenge de la Paraula de Déu

Diuenge 23 de gener, el III del temps ordinari, a les Eucaristies celebrarem el Diuenge de la Paraula de Déu sota el títol: **“La Paraula de Déu alimenta la vida”**.

Curset prematrimonial a Maó

Del 24 al 27 de gener curset prematrimonial, a les 20.30 h, a la Casa de l'Església de Maó.

Consell presbiteral

Dimecres 26 de gener consell presbiteral, a les 10.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Reunió Consell Pastoral Diocesà

Dissabte 29 de gener, a les 10.30 h, consell pastoral diocesà al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Jornada de formació de les confraries

Dissabte 29 de gener jornada de formació, a les 11 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro, a càrrec del prevere Antonio José Mellet sota el títol: **“La piedad popular, oportunidad para la evangelización”**.

notícies nostres

El bisbe Mons. Francesc Conesa participa a la “Visita ad Limina”

Del 10 al 15 de gener, els Bisbes de les províncies eclesiàstiques de Barcelona, Tarragona i València han realitzat la “Visita ad limina apostolorum” a Roma. Mons. Francesc Conesa ho ha fet acompanyat del vicari general, Mn. Gerard Villalonga. La “visita ad limina” és un esdeveniment de gran rellevància perquè permet a les Esglésies diocesanes manifestar la seva comunió amb el Sant Pare i l'Església Universal, visitant els Bisbes les tombes dels apòstols Pere i Pau, els diferents organismes de la Santa Seu i tenint una trobada amb el Sant Pare. La programació ha estat molt completa: als matins han celebrat l'Eucaristia a les 4 basíliques majors de Roma: Sant Pere, Sant Joan del Laterà, Santa Maria la Major i Sant Pau Extramurs i, tot seguit, els Bisbes han visitat diferents dicasteris dedicats a diferents assumptes: catequesi, família, educació catòlica, clergat, culte diví, comunicació; com també reunions amb congregacions per als bisbes, la doctrina de la fe, vida consagrada, entre d'altres.

Vatican Media

Divendres el Papa Francesc va rebre en audiència a l'administrador diocesà de Menorca i bisbe electe de Solsona, Mons. Francesc, juntament amb la resta de 21 bisbes d'aquestes tres províncies eclesiàstiques. El bisbe Francesc ha manifestat que va ser una trobada emocionant i reconfortant: “Durant dues hores i mitja vam parlar amb el Papa amb total llibertat sobre els temes que ens preocupen a la nostra tasca pastoral i evangelitzadora. El Sant Pare va escoltar amb atenció les nostres preguntes i les seves respostes van ser il·luminadores. Hem sentit el seu afecte, la seva espontaneïtat i fins i tot el seu bon humor”. Amb aquesta trobada amb el Sant Pare, es va posar punt i final a la “visita ad limina”, la qual ajuda a les Esglésies diocesanes a obrir horitzons per impulsar la seva acció evangelitzadora.

Conferència Episcopal Espanyola

Festa i processó de Sant Antoni Abat

El 17 de gener Menorca va viure amb alegria i emoció la festa del seu patró, Sant Antoni Abat, presidida per última vegada pel bisbe Mons. Francesc Conesa, el qual recentment ha estat nomenat bisbe de Solsona.

En aquest dia commemoram la recuperació de la fe cristiana i l'arribada d'una cultura i una llengua que, des de finals del segle XIII, conformen la identitat del poble de Menorca.

En la seva homilia, el Bisbe va tenir molt present la figura de Sant Antoni, tot un referent per als cristians per la seva fidelitat a l'Evangelí, per l'amor a l'Església i el seu compromís amb l'evangelització. “L'Evangelí conté una proposta immensa de vida. No és una cosa vella i anquilada, sinó una novetat que desafia la nos-

Toni Barber

tra manera de viure. L'anunci de l'Evangelí es fa amb les nostres paraules però, sobretot, amb el testimoniatge de vida”, va destacar Mons. Francesc.

En acabar l'Eucaristia, la celebració va continuar amb la processó pels carrers de Ciutadella. Els Tres Tocs es van fer des de la porta major de la Catedral, mirant cap a l'altar i, tot seguit, es va cantar el **Te Deum**. A la resta dels pobles de Menorca també es van celebrar misses en honor a Sant Antoni i les tradicionals beneïdes.

Més informació i fotos escanejant el Codi QR:

Parròquia de Sant Martí, Es Mercadal